

תת"ע 2055/10/22 - נדב יעקב זהר נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 2055-10-22 מדינת ישראל נ' זהר
תיק חיצוני: 14216703471

מספר בקשה: 5

כבוד השופטת עידית פלד	בפני
נדב יעקב זהר	מבקש
	נגד
מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה	משיבה
	החלטה

1. בפני בקשת הנאשם לפסיקת הוצאות, לאחר ביטולו של כתב האישום, וזאת לאחר קבלת בקשת המבקש לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש.

רקע:

2. כנגד הנאשם הוגש ביום 9.10.22 כתבי אישום בתיק 2055-10-22 בגין עבירות של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע למעלה משנתיים (בתאריך 3.4.20) בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה ונהיגה ברכב תוך שימוש/אחיזה בטלפון נייד בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, עבירות מיום 7.9.22.

3. הנאשם זומן לדיון ליום 20.10.22, והזמנה לדיון נמסרה לו במעמד מסירת הדו"ח; ובהיעדר התייצבות הנאשם, נשפט הנאשם בהיעדרו בתאריך 20.10.22.

4. בתאריך 15.1.23 הגיש המבקש, באמצעות ב"כ, בקשה לביטול פסק הדין, מן הטעם שנטען כי המבקש הינו אזרח ותושב ארה"ב, מתגורר ועובד שם ב-15 השנים האחרונות, ומחזיק ברישיון נהיגה במדינת ארה"ב וגם ברישיון נהיגה ישראלי אשר אינו תקף; ובמועד ביצוע העבירות נתפס נוהג ברכבה של אמו כאשר רישיון נהיגתו הישראלי פקע ועברו למעלה משנתיים, ובנוסף יוחס למבקש כי נהג בעודו אוחז לכאורה בטלפון הנייד שלו, ובגין האמור קיבל דו"ח הזמנה לדיון וכתב אישום; ונטען, כי כעבור מספר שניות חזרו השוטרים למבקש והודו שעשו טעות והוא רשאי לנהוג עם רישיונו הזר ולא היה צריך לקבל דו"ח הזמנה לדיון, והורו לו לגשת לתחנת המשטרה שם ימירו לו את ההזמנה לדיון בדו"ח על שימוש בטלפון נייד; ובתחנת המשטרה קיבל המבקש הודעת תשלום קנס רק בגין שימוש בטלפון, ונאמר לו כי הדיון בעניינו מבוטל. ביום 18.9.22 הגיש המבקש, באמצעות ב"כ, בקשה להישפט בגין הדו"ח טלפון, ובתשובת מפנ"א מיום 31.10.22 הודע כי הוחלט לבטל את הדו"ח; וחרף האמור, ביום 20.10.22 התקיים

דין בעניינו של המבקש לגבי אותו כתב אישום אשר ניתן בשגגה ובוטל. לאחר שנודע למבקש על פסק הדין (בעקבות מכתב מהמרכז לגביית קנסות), ביום 10.1.23 פנה ב"כ המבקש אל מוקד מפנ"א, אשר השיב כי נשלחה פניה בעניין אל לשכת תביעות תעבורה חדרה; ולאחר שפנה אל לשכת תביעות תעבורה חדרה, התבקש להגיש בקשה לביטול פסק דין, וכך עשה.

5. בהחלטתי מיום 16.1.23 הוריתי לתגובת המשיבה, ועיכוב ביצוע גזר הדין עד החלטה אחרת; ובהיעדר תגובה מטעם המשיבה-שלוחת תביעות תעבורה חדרה, נקבע דיון בבקשה ליום 13.4.23.

6. בדיון מיום 13.4.23 טענה ב"כ המשיבה כי "אם חברי היה טוען את הטענות היינו מתייחסים"; וכי דוח הזמנה לדיון פוצל לשני דוחות, וכנראה מחמת טעות בוטל הדו"ח הלא נכון - דו"ח הטלפון, ו"אנחנו צריכים לבדוק את הדברים"; ו"בהינתן הנסיבות את פס"ד ניתן היום לבטל" (פרוטוקול דיון 13.4.23); ובנסיבות אלה, הוריתי על ביטול פסק הדין שניתן בהיעדר התייצבות הנאשם ביום 20.10.22, ונקבע דיון תזכורת במעמד התביעה בלבד לעניין עתירתו החלופית של הנאשם לביטול כתב האישום.

במועד הדיון ביקש ב"כ הנאשם לחייב את המאשימה בהוצאות ההליך, נוכח התנהלות המאשימה אשר חייבו את הנאשם לשכור שירותי עורך דין ולהגיע לדיון; ובהחלטתי מיום 13.4.23 קבעתי, כי החלטה בעתירה להוצאות תינתן לאחר קבלת עמדת המאשימה בדיון שנקבע, שלאחריו יוכל ב"כ הנאשם להגיש בקשה מתאימה להוצאות אשר תידון בהתאם.

7. ביום 7.5.23 הודיעה המאשימה כי לאחר בדיקת הטענות הוחלט על ביטול כתב האישום; ובהחלטתי מיום 8.5.23 הוריתי על ביטול כתב האישום.

8. ביום 10.5.23 הגיש ב"כ הנאשם 'בקשה לפסיקת הוצאות' מן הטעם שנטען, כי התנהלות המשיבה גרמה למבקש להוצאת כספים מיותרת מקום בו ניהלה כנגד המבקש אישום, לאחר שקודם לכן ביטלה אותו; ועל אף שפנה למאשימה מספר פעמים והסביר את המצב לאשורו, בכל זאת ביקשה ב"כ המאשימה להגיש בקשה לביטול פסק דין, ובכך גרמה למבקש להוצאות מיותרות; וגם לאחר הגשת הבקשה לביטול פסק דין, לא נתנה המשיבה את תגובתה, וגרמה לקביעת דיון מיותר בבקשה, ובכך גרמה למבקש להוצאות נוספות ומיותרות; ועל אף שבסופו של דבר הודיעה המאשימה על חזרתה מאישום כנגד המבקש, כפי שהיה עליה לעשות מלכתחילה, ביקש להורות כי המשיבה תישא בהוצאות ההליך.

9. המשיבה בתגובתה המאוחרת טענה, כי יש לדחות את הבקשה על הסף, מן הטעם שלא הוגש תצהיר, ולא הוכחו ההוצאות הנטענות; והן לגופה, מן הטעם שהמבקש אינו עומד בתנאי סעיף 80 לחוק העונשין. נטען, כי הדו"ח טלפון בוטל עקב טעות טכנית, וכי עקב הטעות הטכנית יתבצע עיון חוזר; וכי לא מדובר במצב שלא היה כל בסיס לאשמה, והיסוד לאשמה התבסס על דוח השוטר אשר פירט את נסיבות ביצוע העבירה ואת עצם אי יכולתו של הנאשם להציג בשטח את כל הראיות שמצביעות על כשירותו לנהיגה ברכב בארץ, ועדיין קיימות ראיות לכאורה כי אכן בוצעה לכל הפחות עבירת הנהיגה ברכב תוך שימוש בטלפון נייד. עוד נטען, כי לא קיימות נסיבות אחרות המצדיקות זאת.

10. בבקשות למתן החלטה הוסיף וטען ב"כ הנאשם, כי המבקש נאלץ לשכור את שירותיו של עו"ד ולשלם מעל 4,500 ₪ מקום בו המשיבה היא שניהלה כנגד המבקש אישום לאחר שקודם לכן ביטלה אותו, ונכח התנהלות המשיבה, אשר התעלמה מהחלטות של בית המשפט שהובילה את הצדדים להתדיין באופן מיותר בפני בית המשפט.

11. סעיף 80 לחוק העונשין מקנה לנאשם שזוכה, או שכתב האישום נגדו בוטל, זכות לעתור לבית המשפט לקבלת פיצויים ולפסיקת הוצאות.

פסיקת פיצוי לפי סעיף 80 לחוק העונשין הוא בגדר חריג, ופיצוי זה שמור לנסיבות מיוחדות" (ע"פ 5851/19 **מדינת ישראל נ' אהוד אברג'ל** (פורסם בנבו, 02.02.2020)); ונקבע, כי "הכלל הוא שלא כל חזרה מאישום או זיכוי יובילו בהכרח לפסיקת פיצויים לנאשם או לחיוב המאשימה בהוצאות המשפט. פסיקת פיצויים או הוצאות משפט כאמור, מכוח סעיף 80 לחוק העונשין, יכולה שתעשה אך ורק בהתקיימותה של אחת משתי חלופות המנויות בסעיף זה - כאשר "לא היה יסוד להאשמה"; או בהתקיים "נסיבות אחרות המצדיקות זאת. "" (ע"פ 1986/22 **יהונתן רבינוביץ נ' מדינת ישראל - תביעות עיריית תל אביב**) נבו (15.11.2022) פסקה 13; וראו גם ע"פ 853/19 **מרדכי (מורדי) מור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 07.11.2019)).

12. באשר לעילה הראשונה של "אין יסוד לאשמה" - נקבע, "שהנטל על הטוען כי "לא היה יסוד להאשמה" הוא נטל כבד (עניין מור, בפסקה 7 לפסק דינה של השופטת ד' ברק ארז). לשם עמידה בנטל זה נדרש הטוען להראות כי כתב האישום הוגש ללא בסיס, כלומר בשל זדון, חוסר תום לב, רשלנות חמורה או אי-סבירות מהותית ובולטת (ראו עניין דבש, בעמ' 89; עניין בוגנים, בפסקה 18 לפסק דינו של השופט ח' מלצר). " (ע"פ 1986/22 **יהונתן רבינוביץ נ' מדינת ישראל - תביעות עיריית תל אביב**) נבו 15.11.2022 (פסקה 14); ועילה זו "עוסקת ביכולת צפיית הזיכוי מלכתחילה, שתיבחן לאור התשתית הראייתית הקיימת עובר להגשת כתב האישום. " (רע"פ 8647/21 **דניאל אזרד נ' מדינת ישראל** (נבו 28.04.2022) פסקה 11).

באשר לעילת הזכאות השנייה, שעניינה "נסיבות אחרות המצדיקות זאת" - נפסק, כי "עילת הזכאות השנייה היא "תנאי גמיש הוא בתחומי התפרשותו", וככלל נקבע כי הנסיבות האמורות בעילה זו נחלקות לשלושה סוגים: (א) נסיבות הליך המשפט (ב) אופי זיכוי של הנאשם (ג) ונסיבותיו האישיות", וכי "עילת הזכאות השנייה אינה גדורה ותחומה במתכוון, שכן טיב כוחה וסמכותה הוא הצדק, והוא אשר ינחה את שיקול דעת בית המשפט. משכך, בעילה זו כל מקרה ייבחן לגופו, וכל נסיבות תישקלנה בפני עצמן, באופן המותר לערכאות שיקול דעת רחב ביישום הנסיבות ומבחני המשנה - מבלי שייקבעו מסמרות לאופן יישום העילה. " (רע"פ 8647/21 **דניאל אזרד נ' מדינת ישראל** (נבו 28.04.2022) פסקה 11, 13).

13. בענייננו, כאמור, כתב האישום הוגש על אף שדו"ח הזמנה לדין וכתב אישום הוחלף למעשה בהודעת תשלום קנס בגין שימוש בטלפון, אשר בוטלה (על פי המשיבה, מחמת טעות).

אמנם אין מדובר בהתנהלות זדונית או חסרת תום לב של המאשימה; עם זאת, מדובר בהתנהלות לקויה; ומרגע שהמבקש פנה למפנ"א, ובהמשך הגיש בקשה מפורטת לביטול פסק הדין, היה על המשיבה להידרש לבקשה ולבדוק את טעותה. אף על פי כן, ועל אף החלטת בית המשפט המורה לתגובת המשיבה, המשיבה לא בדקה את הטענות ולא הגיבה לבקשה; וגם בדיון שהתקיים בבקשה לא הייתה המשיבה ערוכה למתן מענה, וביקשה

לבדוק את הדברים; ורק ביום 7.5.23 ביקשה לבטל את כתב האישום.

במצב דברים זה, אני סבורה כי מתקיימת עילת הזכאות השנייה, שעניינה "נסיבות אחרות המצדיקות זאת"; ואני סבורה, כי בענייננו, נוכח התנהלות המשיבה אשר חדלה מלבדוק את טענות המבקש על אף פניות חוזרות בעניין, מתקיימות נסיבות אחרות המצדיקות הטלת הוצאות.

עם זאת, לא הוכחו ההוצאות הנטענות שנגרמו למבקש, ובכלל זה יש גם לקחת בחשבון כי הדין הנדחה נקבע במעמד התביעה בלבד, והמאשימה חזרה בה מהאישום.

14. בכלל נסיבות אלה, אני מחייבת את המשיבה-משטרת ישראל לשלם למבקש הוצאות בסך 700 ₪.

ההוצאות ישולמו בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשפ"ג, 11 יולי 2023, בהעדר הצדדים.